

[Kurt Hansen]

gang og tempoopskruning overhovedet ikke blevet seriøst forhandlet.

Af de ændringer, som denne redegørelse lægger op til, er ændringen af den såkaldte jobtilbudsordning langt den alvorligste. De arbejdsløse skal have et såkaldt jobtilbud efter et års arbejdsløshed, siger arbejdsministeren. Men hvad er det, arbejdsministeren kombinerer denne fremrykkelse af jobtilbudsordningen med? Det er nogle sanktioner, der går ud på, at hvis disse mennesker siger nej til at modtage det såkaldte jobtilbud, som vi ved er meget vilkårligt og tilfældigt, vil de ryge ud af A-kassen. Der vil, som vi kan vurdere det, være overordentlig stor fare for, at dette bliver en tvangsarbejdslov, hvor 200.000 mennesker om året skal jobplaceres på tværs af faggrænser, og uden at der vil blive taget hensyn til tidligere arbejde endsige kvalifikationer eller de arbejdsløses egne ønsker. Ændringerne vil yderligere betyde, at der skal gives storstillede milliardtilskud til de private arbejdsgivere; støttebeløbet for at antage en langtidsarbejdsløs på jobtilbudsordningen skal hæves fra 20 kr. i timen til 30 kr. i timen, og vi er ret overbeviste om, at der med et så tillokkende beløb pr. time for arbejdsgiverne nok vil ske en hel del fyringer af ansatte på helt ordinære vilkår. For selvfølgelig ved vi godt – og det ved arbejdsministerne også – at det er fuldstændig ukontrollabelt på det private arbejdsmarked at sikre, at jobtilbudsordningen bliver anvendt på den måde, at den skaber nye arbejdspladser, at der reelt er tale om en udvidelse af produktionen. Det er ikke til at kontrollere; det synes jeg det er vigtigt at få slået fast.

Jeg talte før om sanktioner i forbindelse med jobtilbudsordningen. Der står i redegørelsen:

»Såfremt en langtidsledig afslår et jobtilbud efter ordningen, bør det medføre, at spørgsmålet, om den langtidsledige er til rådighed for arbejdsmarkedet, tages op til en konkret vurdering.«

I den forbindelse vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, hvordan man har tænkt sig at administrere rådighedsbegrebet i forhold til, at jobtilbudsordningen er rykket frem. Skal det forstås sådan, at den langtidsarbejdsløse, der får et såkaldt jobtilbud, ryger ud af A-kasserne, hvis han afslår? Vil det ikke være det generelle? Vi har jo allerede en

lang række erfaringer for, hvordan begrebet »at stå til rådighed for arbejdsmarkedet« bliver anvendt. Vi har set, hvordan kvinder, der har børnepasningsproblemer, hårdhændet bliver frataget deres arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi man siger, de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi har set, hvordan indvandrere, som efter A-kassens og arbejdsformidlingens vurdering ikke taler tilstrækkelig godt dansk, bliver frataget deres arbejdsløshedsunderstøttelse, for de kan jo på grund af de manglende sprogkunderskaber ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det sidste eksempel, vi har oplevet, på, hvordan dette rådighedsbegreb bliver kynisk brugt over for de arbejdsløse, er en kvinde, der har arbejdet i en meget belastende sektor, fiskerisektoren, som efter lang tids arbejde dér er blevet syg og har fået lægeerklæring på, at hun ikke kan tåle den type arbejde, hvorefter hun kommer på arbejdsformidlingen og vil søge sig noget andet, hvad hun efter lægeligt skøn sagtens kan, og får frataget sin arbejdsløshedsunderstøttelse med den begrundelse, at hun, når hun ikke lige bestemt kan påtage sig det arbejde, som har gjort hende syg, ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er med udgangspunkt i, hvordan vi ved at rådighedsbegrebet er blevet anvendt over for de arbejdsløse, at vi siger, der er en meget stor fare for, at der generelt vil være tale om, at der bliver indført sanktioner over for dem, der vægrer sig ved at tage et såkaldt jobtilbud. Men jeg vil gerne have nogle præcise og klare udtalelser fra arbejdsministeren, der går på, hvordan man tænker sig dette anvendt, og ikke noget vævende, uforpligtende som det, der er udtrykt i redegørelsen.

Generelt om jobtilbudsordningen må vi sige, at vi har været modstandere af dette princip, af denne ordning, fra den blev indført. Erfaringerne viser, at arbejdsløse fuldstændig vilkårligt bliver flyttet fra ét fagområde til et andet. Vi har set, hvordan faglærte flyttes over på et ufaglært område og går væsentligt ned i løn; jobtilbudsordningen er altså et angreb på den enkeltes lønforhold. Vi har endda oplevet, hvordan langtidsarbejdsløse efter jobtilbudsordningen er blevet anvist decideret strejkebryderarbejde, noget, som arbejdsministeren har givet sin tilslutning til her i folketinget i et svar til VS.